

Gedichten

- 1
Je bent nu niet meer in ons leven,
maar wel voor altijd in ons hart.
Die zekerheid is ons gegeven,
het verzacht onze intense smart.
- 2
Ik weet het niet, ik zal het nooit begrijpen waarom een
mensenleven wordt bekort
waarom de ene bloem tot vrucht mag rijpen,
de ander reeds in de knop verdort.
Eens zullen wij misschien dit gaan begrijpen;
waarom een mensenleven wordt bekort, waarom een knop
soms snel tot vrucht mag rijpen
zodat hij nooit verwelkt meer, noch verdort.
- 3
Je genoot intens van elk moment van het leven,
gaf ons warmte, liefde en geborgenheid.
Tot en met de laatste dag
ben je een voorbeeld voor ons geweest.
Dit zal altijd zo blijven.
- 4
Waar de mensen zijn,
die elkaar verstaan.
Waar de liefde is
daarheen wil ik gaan.
Waar het eeuwig vrede is,
waar de zon steeds schijnt,
waar een nieuwe wereld is
die niet meer verdwijnt.
- 5
Nu heb je eindelijk rust
Je lijden is voorbij
Jouw liefde en je warmte
Liet je achter bij mij
- 6
Ik ging niet meer ter kerke
Maar geloofde diep in God.
Heb gepoogd hier goed te leven,
zeker naar Zijn grootst gebod.
- Het gaat om dienend te leven
-denk daar in Godsnaam aan-
Zij die hiernaar steeds streven,
kunnen rustig sterven gaan.
- Het was een leven van werken.
Van liefde en verdriet.
Ik moest u nu verlaten.
Treur om mijn heengaan niet.
- 7
Er zijn geen woorden voor een zieke
van wie je weet hij redt het niet.
Je streelt zijn wang, je ziet zijn ogen,
je bent bevangen door verdriet.
Toch ben je dankbaar voor het einde
dat na zoveel moedig strijden kwam,
omdat het niet alleen zijn leven,
maar ook zijn lijden overnam.
- 8
Je handen hebben voor ons gewerkt.
Je hart heeft voor ons geklopt.
Je ogen hebben ons tot het laatst gezocht.
Rust nu maar uit.
- 9
Rust nu maar uit - je hebt je strijd gestreden;
Je hebt het als een moedig man gedaan.
Wie kan begrijpen, wat je hebt geleden?
En wie kan voelen wat je hebt doorstaan?
Rust nu maar uit - je taak is afgekomen;
vandaag heeft God de kroon op 't werk gezet
dat je eenmaal in Zijn kracht hebt ondernomen.
De zin was af. God heeft een punt gezet.
Maar 't valt ons moeilijk om de zin te vatten
van 't zwijgen van je laatste harteklop.
Misschien alleen maar dit: De afgematten
en moeden varen als arendsvleugelen op.
- 10
Rust nu maar uit - je hebt je strijd gestreden;
Je hebt het als een moedig man gedaan.
Wie kan begrijpen, wat je hebt geleden?
En wie kan voelen wat je hebt doorstaan?
- 11
Vele gelukkige jaren waren we samen,
samen waren we één.
Maar nu jij er niet meer bent,
moeten we zonder jou verder... dus alleen.
- 12
Vrienden van liefde en leven,
ontvangt er mijn laatste groet.
Hoe graag was ik bij u gebleven,
maar 't gaat voorbij, voorgoed.
- 13
't Verlies was er al voor het einde,
de rouw, voordat het afscheid kwam.
Toen die onzekere verwarring
bezit van haar gedachten nam.
Wij voelen mee haar stil verdriet;
nu rouwen wij, maar treuren niet.

Gedichten

14
Als leven lijden wordt
is sterven een gewin

15
Als ik geroepen word om te gaan,
laat mij dan nog even blijven staan;
om nog eenmaal te kijken en te luisteren
naar wat ik zo intens heb liefgehad.

16
Als je ouder wordt,
soms niet meer weet waar je bent,
als je mensen ziet,
ze niet meer herkent.
Als je toch blijft strijden
om bij ons te leven,
dan hopen wij dat je nu
de eeuwige rust is gegeven.

17
"Herinner mij, maar niet in sombere dagen
als wolkenvelden het licht verjagen.
Herinner mij in stralende zon, zoals ik was,
toen ik alles nog kon".

18
Ga nooit heen zonder te groeten
Ga nooit heen zonder een zoen;
Als je het noodlot zal ontmoeten
kan je het morgen niet meer doen.
Ga nooit heen zonder te praten,
dat doet een hart soms zo pijn;
Wat je 's morgens hebt verlaten,
kan er 's avonds niet meer zijn.

19
Sterven doe je niet ineens,
maar af en toe een beetje.
En alle beetje die je stierf,
't Is vreemd, maar die vergeet je.
Het is je dikwijls zelf ontgaan;
je zegt: 'Ik ben een beetje moe',
maar op een keer dan ben je
aan je laatste beetje toe.

20
Nooit klagend, nooit vragend,
haar lasten in stilte dragend.
Haar handen hebben voor ons gewerkt.
Haar hart heeft voor ons geklopt.
Haar ogen hebben ons tot het laatst gezocht.

21
En toch telkens weer zullen wij je tegenkomen.
Zeg nooit: het is voorbij.
Slechts je lichaam werd ons ontnomen,
niet wie je was en ook niet wat je zei.

22
God heeft ons geen kalme reis beloofd,
maar wel een behouden thuiskomst.

23
Haar stoel is leeg
Haar stem doet zwijgen
Maar in ons hart
Zal zij altijd blijven.

24
Heer herinner U de namen
van hen die gestorven zijn
en vergeet niet, dat zij kwamen
langs de straten van de pijn,
langs de wegen van het lijden,
door het woud der eenzaamheid,
naar het dag en nacht verbreed
Vaderhuis, hun toebereid.

25
Stil maar
wacht maar.
Alles wordt nieuw
de hemel en de aarde.

26
Mens zijn is lachen en huilen
bewegen, verstarren, komen en gaan.
Mens zijn is luisteren, praten en zwijgen,
elkaar misverstaan.
Mens zijn is lieven en leven
gebonden, toch vrij.
Mens zijn is dagelijks sterven, verrijzen,
tasten naar een nieuw begin.
Mens zijn is dagelijks vragen;
Wat is de zin.....

27
Moeder, je hebt veel moeten lijden,
het was soms niet om aan te zien,
dan bad ik God, je te bevrijden,
genadig naar je om te zien.
En nu Hij je heeft weggenomen,
zijn wij pas weer tot rust gekomen.

Nel Benschop

Gedichten

28
Waarom al dat vechten, waarom al die pijn?
Je wilde niet weg, wilde bij ons zijn.
De strijd was oneerlijk, de strijd niet terecht.
Je wilde graag leven, maar verloor dit gevecht.

29
Je was een man van weinig woorden,
herkenbaar voor degenen die bij je hoorden.
Een man, vader, opa op wie je kon bouwen,
op wiens woord je kon vertrouwen
zo bescheiden als je hebt geleefd,

30
Een mens ging dood
dat hoort bij het leven.
Dat weet klein en groot
Het gebeurt... heel even
Maar wat moeten wij zeggen,
ons mam en oma is dood
En dat herinnert men zich het hele leven.

31
Stilletjes ben je heen gegaan
stilletjes zul je altijd bij ons zijn.
Weer samen met vader/moeder,
wie had dat gedacht?
maar waarom zo snel,
waarom zo onverwacht?

32
Midden in het leven,
nog zoveel te geven.
Idee en plannen te over
in één keer voorbij,
..... (naam) voor ons was je een kei
enig in je soort,
wij zetten ons leven
in jouw gedachten voort.

33
Wat verwachtte je van 't leven
zag je meer dan ik begreep
hoe werd je hiertoe gedreven
wat trok jou over die streep?

34
Leven is dankbaar zijn
voor het licht en de liefde
voor de warmte en de tederheid
in mensen en dingen
zomaar gegeven.

35
Afscheid
Als mijn tijd gekomen is,
ik afscheid neem van het leven
merk jij, in al je eenzaamheid,
dat ik onzichtbaar
bij jou ben gebleven.

36
Je bent niet dood - de Heer heeft je geroepen
bij Hem te wonen in Zijn glanzend huis;
Je hoeft geen rust en vrede meer te zoeken,
Je hebt ze nu - want je bent veilig thuis.

37
De mensen van voorbij
zij worden niet vergeten
de mensen van voorbij
zijn in een ander weten.
Bij God mogen ze wonen
daar waar geen pijn kan komen.
De mensen van voorbij
zijn in het licht, zijn vrij.

38
Als je echt van iemand houdt
iemand alles toevertrouwt
en die echt weet wie je bent
ook je zwakke plekken kent
die je bij staat en vergeeft
één die "naast " en "in" je leeft
dan voel je pas wat leven is
en dat liefde gegeven is.

39
En als ik dood ben, treur dan niet
ik ben niet echt dood, moet je weten
het is mijn lichaam dat ik achterliet
dood ben ik pas, als je mij bent vergeten.

40
Afscheid nemen is,
met dankbare handen meedragen
al wat herinnering is.

Phillipe Aris

41
Elk afscheid betekent
de geboorte van een herinnering

Salvador Dali

42
We came to this world crying
with everybody around us smiling.
We leave this world smiling
with everybody around us crying.

Gedichten

43
De strijd is gestreden
jouw pijn is voorbij.
Ik probeerde te helpen
maar stond er zo machteloos bij.
Je vechtlust was enorm
je werd alleen zo moe.
Onze liefde is voor eeuwig
in mijn hart neem ik je overal
mee naar toe.

44
Vele fijne herinneringen
verzachten onze smart
voorgoed uit ons midden
maar altijd in ons hart.

45
Je moeder blijft je moeder
zo eigen en vertrouwd.
Je wilt haar niet graag missen
omdat je van haar houdt.
Maar eens dan komt de dag
dat je haar moet laten gaan.
Je verstand zegt dat het goed is
maar in je ogen blinkt een traan.

46
Opgewekt en zorgzaam,
nooit klagend, altijd stil dragend.
Moedig ging je door, steeds weer,
tot op het laatste moment,
je kon niet meer

47
If tears coult built a starway
And memories a lane
I'd walk right up to heaven
And bring you home again.

48
Ik had het leven lief
de mensen en de dieren
de zeeën en rivieren
de bergen en de dalen
de warme zonnestralen
en valt het doek dan dicht
nog even op het leven
een laatste glas geheven
ik had het leven lief

49
Als je ouder wordt en niet meer weet waar je bent. Als je
mensen ziet maar ze niet echt meer herkent. Als je toch blijft
strijden om bij ons te leven. Dan hopen wij dat je nu de rust is
gegeven.

50
Stil ben je van ons heengegaan,
Je hebt altijd voor ons klaargestaan.
Geborgenheid en liefde heb je gegeven, Zo was je hele leven.
Je was een schat voor ons allen,
Je te moeten missen zal ons heel zwaar vallen.
Denk niet het is maar om het even
Dat je dit leven, leven mag
Leef het leven door te leven
Geniet het leven, iedere dag.

51
Denk niet het is maar om het even
Dat je dit leven, leven mag
Leef het leven door te leven
Geniet het leven, iedere dag.

52
Strooi uit mijn as
voor alle winden,
dat wat mijn lichaam was
de weg kan vinden
naar alles wat het eens beminde,
naar wolk en zee
en zich daarmee verbinden

53
Als leven lijden wordt
is sterven een gewin.

54
Sterven in vrede is:
Met een gerust hart je ogen sluiten.

55
Als je geen dromen meer hebt
en geen speelse gedachten,
is je leven voorbij.

56
Hand in hand zijn wij gegaan
tot aan de drempel.
Moegestreden, maar omringd door onze liefde, ben je moedig
en dapper van ons heengegaan.

57
Ze zijn ons maar geleend
de mensen en de dingen.
Wat blijft zijn de mooie herinneringen.

58
Ik zit en ik dacht
Ik zit en ik wacht
Nu ben ik het wachten moe
En sluit met een glimlach
mijn ogen toe.

Gedichten

59
Leef met de gedachte
dat het begin geen einde is,
maar het einde
het begin van alles is.
Michaela Esseveld-Bax

60
Moeder zijn is alles geven
Zorg en lijden
Liefde en Leven.
Moeder zijn is alles derven
Alles ... en tevreden sterven.

61
Hij hield van het leven
Ondeugd was zijn/haar grootste deugd
Zijn/haar levenslust eindeloos.

62
Je was een man van weinig woorden.
Duidelijk herkenbaar voor degenen die bij je hoorden.
Een man, vader, opa waarop je kon bouwen,
met een woord waarop je kon vertrouwen.
Achter je ligt een leven van werken en plicht en juist dát
bepaalde in alles jouw gezicht.
Zo bescheiden als je hebt geleefd zo bescheiden ben je ook
gestorven.

63
Er is een vaste wet in ons leven
Als de ene deur voor ons sluit,
gaat een ander open.

64
Als ik dood ga, hoop ik
dat jij erbij bent
dat ik je aankijk
dat jij naar mij kijkt
dat ik je hand nog voelen kan.
Dan zal ik rustig doodgaan
Dan hoeft niemand verdrietig te zijn
Dan ben ik gelukkig.

65
Wij vermoeden dat het daar fijn is.
En als wij ongelijk hebben dan weten wij zeker dat jij er voor
zorgt dat het er
fijn wordt.

66
Voorgoed uit ons midden maar niet
uit ons hart.

67
Als tranen een trap kunnen bouwen
en herinneringen een brug
Dan klommen wij hoog naar de hemel
en nemen wij je gewoon mee terug.

68
Ik heb een gezicht van het verleden
en een gezicht van de toekomst.
En elke keer als ik in de spiegel kijk
schemert het gezicht van de toekomst.

69
Als ik geroepen word om te gaan
laat mij dan nog even blijven staan.
Om nog éénmaal te kijken en te luisteren naar wat ik zo intens
heb liefgehad.

70
Ik denk aan je terug in stralende zon,
hoe het was toen je alles nog kon.
Een geest zo sterk als een beer,
een lichaam uiteindelijk toch te teer.
Een vrijheid niet te evenaren,
een wilskracht niet te bedaren.
een vechtlust niet te temmen.

71
Het laatste beetje is nu op,
veel was er te verduren.
Het kaarsje is nu opgebrand.
Voor wie het aangaat is 't niet erg.
Zij heeft zich moegestreden.

72
Achter de heuvels ligt een land
waar alle mensen zingen.
Je kan daar echter, naar men zegt,
niet zomaar binnendringen.
Men wordt er opgenomen in 't licht
met liefdevolle handen,
het is dan ook het zonnigste land
van alle zonnige landen.

73
Zijn stoel is leeg
Zijn stem is stil
Wie hem heeft gekend
weet wat dat zeggen wil

74
Nu moet ik verder zonder jou.
Jouw stem zal ik nooit meer horen,
nooit meer je arm om mij heen.
Ik voel mij zo hopeloos alleen.
De mooiste herinnering zal zijn
ons leven samen ...dat
was fijn.

Gedichten

75
Je hebt iemand nodig
stil en oprecht
die als het erop aankomt
voor je bidt of voor je vecht.
Pas als je iemand hebt
die met je lacht en met je grient,
dan pas kan je zeggen
ik heb heb vriend.
Toon Hermans

76
De bomen komen uit de grond
en uit hun stam de twijgen
en ied'reen vindt het heel gewoon
dat zij weer bladeren krijgen.
We zien ze vallen op de grond
en dan opnieuw weer groeien
zo heeft de aarde ons geleerd
dat àl wat sterft zal bloeien

77
Flink was je je hele leven,
tot het einde moedig gebleven.
Flink wil je dat ook wij zullen zijn
maar het afscheid doet zo'n pijn.

78
Langzaam zie ik hen gaan
die ik nog bij mij had,
de bocht om van het pad.
Wat gouddoorschenen stof
dan wordt hen in het hof
nog stiller dan voorheen.
De liefsten, Eén voor één.

79
Stil ben je van ons heengegaan
Je hebt altijd voor ons klaargestaan
Geborgenheid en liefde heb je ons gegeven
Zo was je hele leven
Je was een schat voor ons allen
Je te moeten missen zal ons heel zwaar vallen.

80
Misschien begint het leven aan het end
en ben je er pas,
als je er niet meer bent.

81
Van het concert des levens
krijgt niemand een program.

82
't Verlies was er al voor het einde,
de rouw voordat het afscheid kwam,
toen die onzekere verwarring,
bezit van haar gedachten nam.
Wij voelden mee met haar stil verdriet,
nu rouwen wij maar treuren niet.

83
Een droom, die geen bedrog is.

84
Toegewijd, altijd beschikbaar,
zo krachtig, voorgoed

PCB

UITVAARTZORG

